

Trafikminister i at faa Loven gennemført i Aar eller opfylde de Ønsker, man selv har i saa Henseende.

Jeg anbefaler Forslaget til hurtig og velvillig Behandling — og en meget stor Varsomhed med at kaste nye Stridspunkter ind, fordi jeg ønsker dette Lovforslag gennemført i Aar.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Andersen: Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at det, jeg hævdede, var det, at man ikke ensidig bør gaa hen og lægge Ejendomsskyld paa de nye Baner. Man bør lægge den over hele Landet, ved alle Baner, Havneanlæg og deslige. Og ud fra den Betragtning gjorde jeg gældende, at man bør ikke gøre det til en tidsbegrænset Skat, men til enstedsevarende Skat.

Med Hensyn til Fortolkningen af § 5 mener jeg, at jeg har Ret, naar jeg siger, at hvis et Aktieselskab i dette Øjeblik ejer et Forsamlingshus under en saadan Form, at det er skattefrit, og et Jordtilliggende til dette stiger betydeligt i Værdi i de kommende Aar paa Grund af Anlæg af en ny Jernbane, vil Aktieselskabet om en Aarrække kunne sælge Ejendommen, uden at Samfundet faar noget. Det har jeg fundet er urigtigt.

N. C. Jensen: Maa jeg gøre den korte Bemærkning, at der slet ikke er Tale om eller nævnt Forsamlingshuse. (*J. Andersen:* Det staar i § 5). Jeg vil gerne bede det ærede Medlem oplyse, hvor det staar i § 5. Jeg har læst den nøje igennem, men jeg har ikke fundet det. Der staar der: „Skoler, Biblioteker, Museer, Hospitaller, Sygehuse, Stiftelser og lignende samt Markedspladser“. Men der staar ikke andet.

Jensen Sønderup: Man kan naturligvis paastaa, at det er et nyt Folketing, der nu behandler dette Spørgsmaal, for saa vidt der er afholdt et Valg, siden vi i 1909 behandlede et Lovforslag, ikke alene vedrørende det samme Emne, men ogsaa med Hensyn til Indholdet i temmelig nær Overensstemmelse med det her foreliggende. Men jeg tror, at det er kun formelt, at man kan sige, at det er et nyt Folketing. Der er ganske vist kommet mange nye Medlemmer ind, og Partiforholdene kunne jo ogsaa siges at være undergaaede nogen Forandring siden

29. Maj i Fjor. Men da vi sidst behandlede dette Forslag, var det ikke saadan, at enkelte Partier tog Afstand eller gik mod Forslaget, som vi forholdsvis hurtigt bleve enige om at sende op til Landstinget, hvor det dog ikke kom frem i forrige Rigsdagssamling. Selv om Partiernes vare mere eller mindre glade ved Forslaget, gave de det dog alle deres Tilslutning. Selv det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), der var Medlem af Kommissionen og som Medlem af Udvalget stillede Ændringsforslag, sagde jo, at selv om han selvfølgelig beklagede, at man ikke gik ind paa hans principale Standpunkt, kunde han dog gaa med til at tage det, der efter Kommissionsflertallets Indstilling blev Udvalgsflertallets Forslag og endelig blev vedtaget her. Jeg vil derfor indtil videre have Lov til at gaa ud fra, trods det afholdte Valg og trods den Forandring, der er sket i Tingets sammensætning, at man alligevel vil føle sig bunden ved den Vedtagelse, der fandt Sted her i Fjor i Begyndelsen af Maj, saaledes at der i Virkeligheden kun bliver Tale om at tage Stilling til de 2 Forandringer, der ere indsatte i Landstinget, og som den højtærede fungerende Trafikminister og derefter saa godt som alle de følgende Talere have omtalt, hvorfor jeg ikke behøver at referere dem, saa meget mindre som de ere let overskuelige.

Jeg vil kun sige, at jeg anser disse Forandringer for at være endog en betydelig Forringelse af det her vedtagne, baade med Hensyn til Statens og Kommunens økonomiske Udbytte af Loven og ogsaa i Retning af en Svækkelse af Lovens Princip, dog at jeg straks maa tilføje, at de 2 Ændringer alligevel ikke i og for sig have forandret det Princip, der laa i Loven. Med Hensyn til selve Procenten var der jo allerede i Fjor Forhandlinger. Baade det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) og Bække (L. Rasmussen) vare inde paa, at det egentlig var en for høj Procent, medens det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) og det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) vilde have en højere Procent. Jeg havde da under Forhandlingerne Lejlighed til at sige eller rettere indrømme, at det selvfølgelig var en Skønssag, noget, som man kunde diskutere om, om man skulde tage $1\frac{1}{2}$, $1\frac{3}{4}$, $1\frac{1}{4}$ eller 1 pCt. Man kan ikke føre noget Bevis for, at netop de $1\frac{1}{2}$ pCt., som Kommissionen blev enig om, var det eneste rette. Her er der ikke foretaget nogen Forandring i Princippet, og selv om jeg er